

[Arne Melchior]

»Alene standardglidningen i løbet af 1979 er af et sådant omfang, at den kunne have finansieret driften af omkring 9.000 nye dag-institutionspladser.«

9.000 flere, hvis ikke man havde forbedret standarden pr. plads i daginstitutioner for børn og unge i 1979!

Jeg synes, det skal karakterisere to ting, dels at det er urimelig og usandfærdig tale, når visse kræfter og visse partier i denne sal bestandig taler om nedskæringer, der er urimelige over for de mennesker, der er betroet disse institutioner.

Dels skal det også henvises til, at ansvaret for denne omkostningsforøgelse, denne standardglidning i opadgående retning, jo er kommunernes, og at der altså er en hel del også borgerligt styrede kommuner, der har ansvaret for, at man på så kort tid er gået så vidt i den retning, som altså er den modsatte af, hvad samfundet for tiden har råd til og behov for.

Min anden bemærkning her skal dreje sig om forsvaret. Jeg venter, at statsministeren siger noget mere om forsvaret; jeg synes faktisk, at han skylder hr. Arentoft et svar og nok også vil give det, men han skylder egentlig også mig et svar på mit spørgsmål i første runde. For den med Bismarck og hr. Bertel Haarder var jo meget god, men der var jo også ting med lidt mere substans i. Bl.a. var der et konkret udformet spørgsmål: hvem er det, socialdemokratiet vil føre dansk forsvars- og sikkerhedspolitik sammen med?

Jeg ved ikke, om statsministeren synes, at de igangværende forsvarsforligsforhandlinger er i vejen for, at han kan komme med en udtalelse om dette. Men jeg vil minde om, at disse forligsforhandlinger nu i hvert fald har stået på i ca. 15 måneder, og der er ikke megen udsigt til, at de ender særlig positivt i den allernærmeste tid.

Vil statsministeren ikke bare tilsige mit parti og mig, at han vil tage under overvejelse én gang til, om han virkelig vil føre denne sikkerheds- og forsvarspolitik sammen med en række mandater i dette ting, som de facto er modstandere af Danmarks medlemskab af NATO, som de facto taler for og ivrer for, at vort forsvar skal være af dårligere kvalitet, med mindre modstandskraft og styrke, end det har i dag og har haft i de senere år?

Kan det være rigtigt, at det socialdemokrati, der dog har så stærkt et flertal i egne

rækker for en troværdig forsvars- og sikkerhedspolitik, vil basere landets politik på dette område på kræfter, der i virkeligheden vil det modsatte af, hvad det store flertal i socialdemokratiet vil?

Jeg håber, at man vil bruge sommeren til at besinde sig, men jeg ser, at statsministeren allerede har markeret, så måske har han allerede besindet sig.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg mener det ikke rigtigt at gå ind i nogen længere diskussion om de muligheder eller måske mangel på muligheder, der er for en, skal vi sige bred forsvarspolitisk løsning.

Det eneste, jeg kan sige i øjeblikket, er, at vi stadig væk har håb – jeg vil ikke sige, at det er vældig stort – om, at det vil være muligt at opnå et bredt forlig. Der er som bekendt aftalt møde til den 9. juni, og indtil det møde har været afholdt, bør man i hvert fald afvente situationen og håbe, at en løsning kan findes – ikke at noget vil vise sig, men at en løsning kan findes.

Waldorff (VS):

Det skal blive kort. Jeg vil kun sige noget om det med familiepolitikken, som jo er dukket op, og som efter min mening er ret vigtigt.

Selv om statsministeren ikke ville gå ind i en diskussion om den kristelige familiepolitik, kom der alligevel så meget ud af det, at man, hvis man lægger det, hr. Camre sagde, til, kan konstatere, at socialdemokratiet i hvert fald på det ideologiske plan stadig væk er uenigt med kristeligt folkeparti. Det vil altså sige, sådan som jeg kan få tingene til at hænge sammen, at det var direkte urigtigt – det er det stærkeste, man må sige fra talerstolen i sådan et tilfælde – hvad hr. Chr. Christensen har forsøgt at forsøge tilværelsen for sine vælgere med i Information. Jeg mener ikke, at spørgsmålet er afgjort med det.

Hr. Camre siger meget rigtigt, at han har peget på de problemer, der faktisk er for børns vilkår, når begge forældre er udearbejdende, og spørger, hvad man skal gøre ved det.

Jeg tror godt, at vi kunne pege på temmelig mange løsninger. Jeg tror også godt, at jeg kunne pege på adskillige løsninger under forudsætning af, at man kunne angribe nogle